

Co? V HLUŠOVICÍCH

Z OBSAHU

Ze života obce	1
Czech POINT	1
Úpravy v MŠ	2
Krásnější hřiště	2
Dopravní výzkum	2
Krátce z církve	3
Svatba v Hlušovicích	3
Zpráva sociální komise Hlušovice ...	3
Školní rok 2008/2009.....	3
Akce v Hlušovicích	4
Dětský koutek „Skřítek“.....	4
Otevření nového sportoviště	4
Divadlo v Hlušovicích	4
Dílnička „Kreatin“	5
Z klubu hlušovických seniorů	5
Jak je neznáte	5
Počteničko	8
<i>Přílohy:</i>	
<i>Přehled plánovaných akcí Spolku žen</i>	

ZE ŽIVOTA OBCE

Czech POINT

V letošním roce se i naše Obec Hlušovice rozhodla pro zapojení do projektu eGovernment, Czech POINT. Myslím že jde o významný a užitečný projekt jak pro občany, tak i pro úředníky, kteří Czech POINT obsluhují, neboť slučuje práci s několika agendami do jednoho snadno ovladatelného systému.

Jedná se o projekt Ministerstva vnitra ČR (zkratka pro Český podací, ověřovací a informační národní terminál) kladoucí si za cíl vytvořit univerzální podatelnu, ověřovací místo a informační centrum, kde by bylo možné na jednom místě (úřadě) získat veškeré údaje, opisy a výpisy, které jsou v centrálních veřejných evidencích a registrech ke své osobě, věcem a právům. Místo, kde je možné dále ověřit dokumenty, listiny, podpisy a také elektronickou podobu dokumentů, učinit jakékoli podání ke kterémukoli úřadu veřejné správy, a konečně získat informace o průběhu řízení ve všech věcech, které stát k jeho osobě vede. Základní stavební jednotkou jsou obecní a městské úřady, magistráty, krajské úřady, pracoviště Hospodářské komory ČR, České pošty a notářů. Na pracovištích Czech POINT lze získat výpis z katastru nemovitostí, obchodního rejstříku, rejstříku trestů. V budoucnu by mělo dojít k implementaci na celém území ČR a podstatnému rozšíření rozsahu služeb. Řešení je navrženo pro vytváření jednotných míst výkonu veřejné správy (one stop shop), kde si občan může vyřídit ve svém nejbližším okolí veškeré potřebné záležitosti s úřední asistencí nebo pomocí dálkového přístupu (internet). Současně slouží ke vzájemné komunikaci institucí a orgánů veřejné správy. Cílem projektu je dostupnost veřejných služeb z každé obce a možnost vyřídit občanské záležitosti prostřednictvím asistované služby, eShopu České pošty nebo internetu.

Na obecním úřadě v Hlušovicích nyní zařizujeme pro Czech POINT pracoviště odpovídající výpočetní technikou a zúčastníme se specializovaného školení. O spuštění tohoto programu do života vás budeme informovat v našem časopise a e-mailem.

ÚPRAVY V MATEŘSKÉ ŠKOLE

V průběhu července, měsíce prázdnin, byly provedeny v naší Mateřské škole stavební úpravy jejichž cílem bylo zvýšit kapacitu školy. Týkaly se úprav hygienického zařízení. Petr Bittner se svými spolupracovníky vybourali staré zařizovací předměty, dlažbu, obklady, zazdili jedny dveře. Poté pan Verner odstranil starou kanalizaci, vodovod a část ústředního topení a nahradil je novými rozvody. Místnost byla nově vydlážděna a obložena keramickým obkladem ve veselých, teplých tónech smetanové, červené a oranžové barvy. Bylo nainstalováno 5 nových malých umyvadel s dlouhým zrcadlem a záchodových mís oddělených přepážkami, místo původních 4. V rohu místnosti byl zabudován nový sprchový kout. Zrekonstruované hygienické zařízení tak odpovídá novým hygienickým standardům a zvyšuje kapacitu školy z 20 na 25 žáčků.

Úpravy byly provedeny včas, v průběhu měsíce prázdnin a ve výborné kvalitě.

Děkujeme firmám našich místních občanů, zednictví pana Bittnera a instalatérství pana Verneru.

Ing. Augustin Gec

KRÁSNĚJŠÍ HŘIŠTĚ

Během prázdnin proběhla na hřišti brigáda za účelem vylepšení vzhledu nejen hřiště, ale i „boudy“. Nejprve se vyplel živý plot kolem hřiště, pak se dala fólie a na ni kamínky. Tuto část si vzaly na starost převážně maminy – paní Lenka Klouboučková, Lucka McMullin, Marcela Stratilová, Denisa Andréssová, Markéta Dejmalová, Simona Herentinová, Zuzka Svačinková, Iva Malá, z chlapců pomohli vozit kolečka Pavel Adamovský, Mirek Klobouček a Standa Vlachopoulos a pomohl i dorost – Ondřej Škoda, Tomáš Meissel a Mira Klobouček ml.

Pak následovalo zkulturnění „boudy“. Nejprve Viktor Dejmal dodělal zásuvky a elektřinu, Jaroslav Hradil položil kachličky, které sehnal Marek Mandát a dovezl František Michl. Kulturní a sportovní komise za pomoci fotbalistů a správce hřiště Bronislava Lorence „boudu“ vyklidili a pak ji správce vymaloval. Paní Marcela Stratilová darovala kuchyňské skříňky, Roman Bartoník namontoval průtokový ohříváč, který sehnal Petr Volek. Pavel Adamovský s Lenkou Kloboučkovou boudu vytřeli a uklidili, přidělali police z dílny Jirky Nepožítka, zavěsili skříňky a za pomoci

mistra výroby firmy ZOKO namontovali novou pracovní desku.

Uvnitř „bouda“ prokoukla. Ještě zbývá dořešit kam umístit antuku, lavičky, rošty a další věci, které v „boudě“ vždy zabíraly zbytečně místo a byl tam z nich jen nepořádek. Ale i to již bude brzy vyřešené. A je moc fajn, že se i v dnešní uspěchané době může sejít parta lidí, která si dokáže udělat čas a zdarma, bez nároku na odměnu, je ochotna pomoci a přispět svými zkušenostmi a schopnostmi. Peníze se vyčerpaly na nákup materiálu a na menší odměnu Jarkovi Hradilovi za položení dlažby a obklady.

Ještě bude potřeba vylepšit „boudu“ zvenku a docílit toho, aby se naše mládež na hřišti poblíž „boudy“ chovala slušně a neničila venkovní zařízení (okenice, světla, zdi, lavičky).

Sportovní a kulturní komise obce Hlušovice

VÝZVA – DOPRAVNÍ PRŮZKUM

Vážení občané,

v rámci studie „Provedení přepravního průzkumu - sčítání cestujících, kteří přestupují na MHD Olomouc z železniční tratě 275 a 290 a prognóza předpokládaného využití jízdenek IDSOK “ bude proveden v úseku tratě 290 Uničov – Olomouc **DOPRAVNÍ PRŮZKUM VE VOZECH ČD.**

Cílem průzkumu je zmapování používání jednotlivých druhů jízdních dokladů cestujícími a zjištění přestupu na MHD v Olomouci. Tento průzkum je podkladem pro začlenění tratě 290 do integrovaného dopravního systému Olomouckého kraje.

Dopravní průzkum bude probíhat 15.10.2008 ve vozech ČD, realizován bude studenty středních škol.

Tímto Vás žádáme o předložení Vaší jízdenky a spolupráci se studenty.

Děkujeme za Vaši spolupráci a omlouváme se za případné komplikace.

Organizátor průzkumu:
UDIMO spol. s r. o. (608316309, p.Havličková)

Zadavatel studie : OLOMOUCKÝ KRAJ.

KRÁTCE Z CÍRKVE

Počínaje 29. červnem 2008 a konče 29.červnem 2009 probíhá „Rok svatého Pavla“. Během tohoto roku lze získat plnomocné odpustky za běžných podmínek a to v našem kostele vždy při bohoslužbách první neděli v měsíci a 29. každého měsíce. Bližší informace a rozpis mimořádných bohoslužeb je ve vývěskové skříňce před kostelem.

.....

Stále probíhají při bohoslužbách sbírky na opravu kostela. Příští veřejná sbírka bude na předvánočním jarmarku u stánků.

Všem štedrým dárcům děkujeme.

Anežka Kouřilová

SVATBA V HLUŠOVICÍCH POD ŠIRÝM NEBEM

V sobotu 6. září 2008 proběhla v naší obci svatba přímo pod krásnými starými stromy, které stojí u Louček, nedaleko trati. Nevěstou byla slečna Lenka Ondráková, narozená v Sokolově, a ženichem pan Simon Morgan Gill, rodák z Velké Británie. Oddávala je místostarostka Jaroslava Zaczpalová a přítomna také byla matrikářka z nedalekých Bohuňovic paní Bohumíra Coufalová, která dohlížela na dodržování formalit u podpisů.

Počasí novomanželům vyšlo perfektně. Svítalo slunce, ale stromy tvořily příjemný stín, který padal nejen na hlavní účastníky, ale také na jejich přátele, příbuzné, sousedy a známé. Nechyběla ani živá kapela a šampaňské na přípitek.

Přejeme hodně štěstí na společné cestě životem.

Sylva Adamovská, kronikářka Hlušovic

ZPRÁVA SOCIÁLNÍ KOMISE HLUŠOVICE

Narození dítěte:

Plachá Lucie, Friedecký Adam, Seifert Robert, Bělohávková Marie

Svatba:

Tichá Romana – Spáčil Jaroslav
Hlušovice – Olomouc

Gill Simon Morgan – Ondráková Lenka
Hlušovice – Olomouc

Vích Vladimír – Hendrichová Jana
Hlušovice – Mohelnice

Výročí:

Červenec: Štěpán Karel 60 let
Zatloukalová Libuše 85 let

Srpen: Vybíralová Dana 55 let
Látal Miroslav 60 let
Tichý František 60 let
Ing. Gec Augustin 65 let
Kapénková Božena 75 let

Září: Nováková Helena 50 let
Štřelák Jiří 55 let
Krejčířík Vladislav 55 let
Krahulík Alois 60 let

Úmrtí:

Benyšková Ludmila, Jančář Václav, Zábanský Ladislav

Všem narozeným a jubilantům blahopřejeme.
Pozostalým přejeme upřímnou soustrast.

Sociální komise v Hlušovicích chystá na 13. prosince 2008 vítání nových občánků. Rodiče dětí budou včas informovaní.

Za sociální komisi Marie Hradilová

ŠKOLNÍ ROK 2008/2009

Teplé a krásné pondělí, 1. září, lákalo spoustu dětí spíš na koupaliště než do školy, ale nedalo se nic dělat. Začal první školní den v novém školním roce. Na místní železniční zastávce se objevovaly hloučky dětí, které se rozjely na obě strany - do Olomouce i do Bohuňovic.

Rozhodnutí rodičů o tom kam dát své dítě do školy bývá ovlivněno několika otázkami: co daná škola nabízí, bude mít ve škole naše dítě své kamarády ze školky nebo ze sousedství, dojde dítě do školy bez problémů?

V dnešní době se každá škola snaží nabídnout svým žákům jenom to nejlepší. Některé školy rozšiřují výuku cizích jazyků a mají třídy pro mimořádně nadané děti, jsou školy i s rozšířenou výukou matematiky, informatiky, hudební výchovy nebo s rozšířenou výukou tělesné výchovy. Nechybí ani školy se sportovním zaměřením např. na hokej, plavání, fotbal. Na školách je možnost navštěvovat různé kroužky, počínaje těmi tradičními – sportovní, výtvarný, zdravotnický, dramatický, literární, hudební, až po ty nedávno vzniklé – vzdělávací (matematický, český jazyk, cizí jazyk, ...), keramický, počítačový nebo sociální (pro řešení různých problémů žáků). Na internetových stránkách škol se dá jednoduše zjistit s čím můžeme na dané škole počítat.

Pokračování na straně 4

Pokračování ze strany 3

Další otázkou tedy bývá zda bude mít naše dítě ve škole své kamarády, se kterými si hrálo ve školce, nebo se kterými běhá po vesnici. Pokud se děti setkají v místní mateřské škole a rodiče chtějí, aby spolu chodily i na základní školu, mají větší šanci potkávat se a být spolu ve škole v Bohuňovicích. Ta je tam jen jedna a tak se nestane, že jsou jako ve městě každý v jiné škole.

Jak se dostane mé dítě do školy? Dostane se do školy v pořádku?

Jsou rodiče, kteří jízdu vlakem pro své dítě považují v šesti, sedmi letech za nelehkou nebo nebezpečnou a tak raději svezou dítě do školy ve městě cestou do zaměstnání.

Do Olomouce dojíždí v tomto školním roce dvacet dva místních dětí. Ty mladší svezou rodiče autem cestou do práce, větší děti jezdí vlakem a potom ve městě se ještě někteří dopravují MHD.

Do základní školy v Bohuňovicích dojíždí třicet dětí z naší obce. Mladší jezdí vlakem, ti starší, za pěkného počasí na kole, protože je to jen tři kilometry daleko.

Je škoda, že se tu ještě neuskutečnil nápad - který jsem slyšela už od několika rodičů a možná někteří o něm teprve přemýšlí – provozovat tu školní autobus.

Myslím, že tak by nebylo rozhodování o tom, zda umístím své dítě ve škole ve městě nebo v sousední obci, tak těžké. Uvidíme co přinese čas ...

Markéta Dejmalová

Akce v Hlušovicích: 01-03/2008

DĚTSKÝ KOUTEK SKŘÍTEK

Po prázdninách se v klubovně scházíme v novém čase a to v pondělí od 9:00 do cca 11:30 a ve čtvrtek od 8:30 do cca 11:30. Ve čtvrtek je opět cvičení s paní Vlastou z olomouckého Čtyřlístku od 8:30 do 9:30 (bohužel později to zařídit nešlo). Cena za cvičení 50 Kč. Rádi přivítáme nové děti, protože některé nastoupily do školky a je tam stále spousta místa pro všechny.

Co chystáme za nejbližší akce?

6. října v 10:00 v klubovně
– seminář o kojení a dětské výživě

21. října v 16:30 v klubovně
– povídání o dětské kosmetice

Sylva Adamovská

OTEVŘENÍ NOVÉHO SPORTOVIŠTĚ V HLUŠOVICÍCH

Dne 6.9.2008 proběhlo v Hlušovicích slavnostní otevření tenisového kurtu za přítomnosti předních představitelů ČSSD pana Ing. Martina Tesaříka, Ing. Karla Korytáře a MUDr. Michala Fišera.

Kurt postavila firma Stavitelství Pospíšil s.r.o. (Ing. Tomáš Pospíšil) se záměrem využívání všech obyvatel obce Hlušovice a okolí. V rámci kurtu bude vybudováno i dětské hřiště a posezení pro rodinné příslušníky. V případě zájmu o využití kurtu je možno se nahlásit na mém telefonu 737 116 283 (Jaromír Malý - správce kurtu).

Jaromír Malý

DIVADLO V HLUŠOVICÍCH

V sobotu 13. září, před půl třetí odpoledne, se začali ve Společenském domě scházet děti, některé v doprovodu rodičů, některé i samy. Jakmile se všichni usadili, zazvonil zvoneček a mohlo se začít. Představení se jmenovalo „Pojďte si hrát se slovíčky“ a trvalo skoro hodinu. Jako herci se představili Jana Nováková a Vojta Kohoutek. V programu se střídaly pohádky s písničkami a do obou se děti zapojily s elánem sobě vlastním. Nechyběl ani jednohlavý drak, který některé děti trochu vystrašil, princezna ani Hloupý Honza, Kašpárek či pan Král. Bavily se nejen děti, ale i dospělí. Kdo přišel, ten viděl a byl jistě spokojený. Tak přišť na shledanou!

Spolek žen Hlušovice

Upozornění

Od 5.10.2008 budou v kulturním domě v Hlušovicích probíhat taneční kurzy pro dospělé s výukou standardních a latinskoamerických tanců. V případě zájmu vyplňte přiloženou přihlášku a nebo se nahláste na uvedeném telefonu na pozvánce.

DÍLNIČKA „KREATIV“ – VESELÉ SMALTÍKY

Poprvé po prázdninách, 20.9.2008, jsme se sešli opět v klubovně. Tentokrát jsme zkusili techniku sypaného smaltu tzv. za studena. Smaltovací prášek jsme sypali na různé tvary koupených výseků nebo nastříhaných plíšků. Pak jsme tento „polotovár“ museli pilníkem upravit do požadovaného tvaru a pak vše zapékali. Nejprve to vypadalo, že budeme v dílničce jen tři, ale nakonec se nás sešlo osm a dokonce se přišli podívat tatínci a maminky s malými dětmi jak nám to jde. Bylo to krásné, odpočinkové odpoledne s mnoha povedenými nápady. I když se mnohým ještě nechtělo končit, jak byli dobře naladěni na tvořivou notu, po 18 hodině byla klubovna již prázdná. Dokonce přišel mezi nás i jeden kluk – udělal jmenovku na batoh do školy sobě i bráchovi. Zuzanka S. zase vytvořila nádhernou hlavu koně, kočičku pro sestřičku z koupených výseků a mamce udělala náušnice. Ostatní odcházeli ozdobeni pěknými přívěsky a náušnicemi.

Proto jsem na velké přání tuto dílničku opět domluvila na termín 1.11.2008 od 14 hodin cena : 170,-Kč (materiál a vše potřebné, co vyrobíte odnesete si domů)

Lenka Kloboučková

Z klubu hlušovických seniorů

ZÁJEZD SENIORŮ

Pravidelně na jaře, v květnu, a na podzim, v září, pořádá Klub seniorů pro své členy a příznivce autobusový zájezd. Tentokrát byl přijat návrh paní Neplechové Věry a 17. září v 5.30 jsme vyjeli do polského Klodzka. Tržnice v polském městě známe ještě z dob, kdy se jezdilo na nákupy se Svazem žen. Jaké bylo naše překvapení, když kdysi přeplněná tržnice zbožím i nakupujícími byla poloprázdná. Chybělo zimní oblečení i obuv, nebyl výběr ani v umělých květinách a košíkářském zboží.

Rozčarování z Klodzka nám vynahradila Litomyšl. Po dobrém obědě a velice rychlém obsloužení v hotelu beseda v Králíkách, který zařídila paní Rubišarová, jsme navštívili zámek v Litomyšli. Poslední majitele z rodu Taxisů v něm vystřídal nacistický štáb a po II. světové válce zde bylo zřízeno muzeum Bedřicha Smetany. Dnes je zámek uveden do původního stavu a právem, od r.1999, zapsán do seznamu kulturních památek UNESCO.

Po prohlídce zámku si mohli všichni prohlédnout půvabné náměstí.

Za všech 43 účastníků zájezdu děkuji panu Jar. Krejčímu, který nás bezpečně vozil autobusem a krom zoho má vždy zajištěné občerstvení.

Výbor žádá všechny seniory, aby sami přišli s dalšími návrhy tras příštích zájezdů a na posezení před Vánoce se může už rozhodnout, kam přistě.

Anežka Kouřilová

Jak je neznáte

VLADISLAV ZÁPRAŽNÝ:

„UŽ JAKO DÍTĚ JSEM VELMI MILOVAL HUDBU...“

Možná málokdo v naší obci ví, že mezi řadou osobností, kteří tu s námi žijí, je i operní pěvec, sólista opery Moravského divadla v Olomouci, pan Vladislav Zápražný. V Hlušovcích bydlí již od roku 1996 a mnozí si jistě vzpomenu na jeho krásný sytý hlas, který zněl v kostele při obecních slavnostech jako svěcení praporu či svěcení zvonu. Jeho důstojnou postavu často vídám na kole, jak odjíždí ne na výlet, ale do divadla, aby tam podal skvělý umělecký výkon. Ano, tento umělec, snad zcela prost manýr hvězd, je jedním z nás.

Protože už léto definitivně odešlo a nastává doba šedivého světla, budeme možná více lákáni září kulturních stánků, kterých nemálo nabízí blízká Olomouc. A tak tento následující rozhovor se nebude točit jen kolem osobnosti pana Zápražného, ale i kolem programu především operních představení doporučených právě panem Zápražným.

1. Povolání operního pěvce není řekněme běžným povoláním. Co si má pod ním představit i takový člověk, který se setkal s operou jen tím, že kdysi ve škole uviděl obrázek budovy Státní opery v Praze?

VZ: Vnímám to jako každé jiné zaměstnání. Musím se připravit, studovat nové role, udržovat se v pěvecké i fyzické kondici. Mé tělo je přece mým jediným nástrojem. Musím si hlídat zdraví, nesmím se nachladit, dostat rýmu, což jsou významné překážky v práci. Víte, opera se připravuje dlouho dopředu. Nejdříve vedení opery rozhodne obsazení jednotlivých rolí a připraví se klavírní výtah opery, což jsou jednotlivé zpěvné hlasy rozepsané do not s klavírním doprovodem.

Pokračování na straně 6

Pokračování ze strany 5

2. To znamená, že hrajete i na klavír?

VZ: Ano částečně, musím se umět doprovodit, abych tu roli dobře nastudoval.

3. A jak tedy dále pokračuje příprava operního představení?

VZ: Roli si tedy nastudují sám. Následují pak korepetice s klavíristou. Nejdříve s ním trénuji svou vlastní roli a pak už přicházejí tzv. „ansámblovky“, kde všichni účinkující (vyjma sboru) i s dirigentem už dále studují své role společně. Ovšem ještě předtím se schází dirigent s korepétitorem (klavíristou, se kterým se provádějí korepetice), aby určil tempa pro „ansámblovky“. Když jsou pěvecké party nastudovány, přichází režisér, který začne aranžovat operní dílo na scéně. Následují zkoušky se sborem. A tohle vše ještě za doprovodu klavíru, tedy s korepétitorem. No a posléze už přichází i orchestr a zkoušky s ním, zkoušky v kostýmech a generálka těsně před premiérou.

4. To nevypadá na krátkodobý proces. Jak dlouho asi trvá taková příprava premiéry opery?

VZ: Máme tak 2 měsíce na každou operu, když cvičíme denně. Ročně děláme 5 premiér. Je to týmová práce a všichni musí být dobře připraveni. Když jeden není, práce všech ostatních je tím špatným výkonem poznamenána.

5. Co Vás osobně přivedlo k tomu, že opera bude Vaším osudem?

VZ: Chodil jsem do lidové školy umění na Slovensku, kde jsem se učil hrát na akordeon. Učitel mi tehdy řekl, že bych měl jít studovat na konzervatoř (střední umělecká škola). A tak jsem se tam přihlásil a udělal jsem zkoušky na akordeon. Protože se tehdy hlásilo na tuto konzervatoř málo chlapců, požádali mne, abych přišel ještě na druhý den na zkoušku ze zpěvu. Považoval jsem to tak trochu za žert, ale přesto jsem na druhý den přišel a zazpíval jsem nějaké lidové písničky. Zkoušky jsem tedy složil i ze zpěvu. Přes prázdniny jsem už ovšem na to zapomněl a myslel jsem si, že jsem přijat na zmíněnou konzervatoř na obor akordeon. Jenže po prázdninách jsem přišel na konzervatoř a poslouchal, jak čtou jména nově přijatých žáků podle jednotlivých nástrojů. Mé jméno mezi akordeonisty nebylo. Hned jsem se ozval, že na mne zapomněli. Nezapomněli, byl jsem v pěvecké třídě. Chvilí jsem tedy na této konzervatoři studoval oba obory, zpěv i akordeon. Záhy jsem však zjistil, že jsou to rozdílná studia a že se mohu věnovat jen jednomu oboru. Dál jsem se tedy už věnoval jen zpěvu. Po absolutoriu, tedy

šesti letech studia jsem pokračoval na hudební akademii v Bulharsku v Sofii. Samozřejmě pak vojna, pak první angažmá v Opavě, kde jsem byl 7 let. Od roku 1985 jsem už zpíval v opeře v tehdejší Divadle Oldřicha Stibora dnes Moravské divadlo v Olomouci. Co je však zajímavé, po hudební akademii či absolvování jiného podobného hudebního studia si člověk už musí hledat své uplatnění sám. Absolvoval jsem několik konkurzu do divadel. Ještě před vojnu, hned po škole, jsem taky na základě konkurzu získal místo učitele zpěvu na bratislavské konzervatoři. Jenže po roční vojně jsem udělal konkurz do divadla v Opavě. A když mě ředitel bratislavské konzervatoře nechtěl pustit, odpověděl jsem mu, že nejdříve 30 až 40 let chci zpívat v opeře a teprve potom se vrátím učit. A řízením osudu teď, kdy začínám 30 pěveckou sezónu, se z Kroměříže do Olomouce přestěhovala církevní hudební konzervatoř a já tam začínám učit zpěv. Je to zvláštní, že to tak vyšlo. Nicméně zpívání v opeře je mojí prioritou.

6. Podle Vašeho názoru je něco uvnitř člověka, co ho předurčuje k tomu, že se stane operním pěvcem?

VZ: Nevím. Možná. Když jsem chodil do základní školy, v hodinách hudebních výchovy nám pouštěli i operní árie. Tehdy jsem si jen tak sám pro sebe řekl, že by to asi nebylo špatné být operním pěvcem. Ale že bych od malička snil jen o operním zpěvu, to ne. Hudbu jsem však miloval odjakživa. Co to obnáší žít s hudbou a hudbou však zjistíte až posléze. Musíte hudbu prostě milovat. Láska k hudbě je tím nejzákladnějším. Bez ní to nejde. Těch problémů na cestě s hudbou či za hudbou je totiž opravdu hodně, shánění angažmá, špatné role, různá bolavá zklamání atd... Ne, opravdu, bez lásky k hudbě to nejde.

7. Setkal jste se ve svém profesním životě opravdu s nějakou výjimečnou osobností, na kterou dodnes vzpomínáte?

VZ: Takovou osobností byl můj profesor zpěvu na bratislavské konzervatoři. Jmenoval se Štefan Hoza. Kromě toho, že byl sólista opery Slovenského národního divadla, byl i režisérem i šéfem opery. Napsal libreto k národní opeře Krútnava (Katrena), kterou zkomponoval Eugen Suchoň. Krútnava má ve slovenské kultuře podobné postavení jako Prodaná nevěsta v Čechách. A kromě toho všeho překládal do slovenštiny libreto světových oper, psal knihy, zpíval operety, hrál ve filmech. Jako všestranně umělecky založený člověk byl pro mě velkou inspirací.

Pokračování na straně 7

Pokračování ze strany 6

8. Je jasné, že Vám opera učarovala. Je však na ní něco, co vysloveně nemáte rád?

VZ: Ano, a to, když se opera dělá jakoby moderně. Třeba opera z nějakého období, například ze středověku, se posune do současnosti a hraje se v civilních kostýmech. Je to moderní režie za každou cenu, a přitom se ani nerespektují historické danosti. Víte, ani návštěvníci divadla to nemají moc rádi.

9. Je o Vás známo, že zejména na zkoušky v divadle, pokud jsou v Olomouci, jezdíte na kole. Samozřejmě za vhodného počasí. Jak jde cyklistika a operní zpěv dohromady?

VZ: Někteří kolegové říkají, že by jim to vadilo, že dýchají studený vzduch na průdušky. Mne to však vůbec nevadí. Já se tak dostanu do formy, do fyzické. Na těch 7 km se dobře rozcvičím. Prostě je mi tak dobře. A navíc, je to nejrychlejší forma dopravy.

10. Máte ještě nějaké jiné koníčky?

VZ: Ano. Navštěvoval jsem asi 3 roky cvičení taj-chi. Teď už na to nemám moc času pravidelně navštěvovat nějaký kurz a tak si sám dál cvičím různé sestavy taj-chi. Taj-chi mne totiž naučilo disciplíně a uvolnění. Navíc teď, když hodně cestuji v rámci hostování např. do Plzně, Košic, potřebuji si často před představením odpočinout a mám na to jen opravdu málo hodin. Právě taj-chi mi umožní, abych se dostatečně uvolnil a mohl klidně spát a být odpočínutý a čerstvý pro vystoupení. A na další koníčky už toho času moc nemám. Jo, pracuji i na zahradě. Ale to už vlastně není ani koníček, jen nutnost.

11. Jak se Vám žije v Hlušovicích? Co byste tu například zlepšil a s čím jste naprosto spokojen?

VZ: Líbí se mi tu proto, že je tu nádherné prostředí. Kousek je les, taky „Hlušák“. Rád se tu projíždím na kole. Dá se tu běhat. Teď se tu však všechno kolem narychlo rozrostlo, a nejsem si jistý, zda je tato obec na to připravena. Ani si nejsem jistý, zda tito noví lidé mají dostatek místa kolem sebe a tedy dostatečný prostor pro život.

12. Čeho si na lidech vážíte nejvíce? Je něco, co Vás na lidech vysloveně rozčiluje?

VZ: Asi jako každý nemám rád lidskou hloupost. Čeho si vážím to jsou takové ty obvyklé kladné lidské vlastnosti jako zásadovost, pocit zodpovědnosti apod.

13. Nastává divadelní a koncertní sezóna. Můžete nám doporučit nějaká představení, zejména operní? Co bychom neměli zmeškat?

VZ: Vlastně všechno, co máme na repertoáru : operu Mária Stuarda od Gaetana Donizettiho,

Bludný Holanďan od Richarda Wagnera a velmi povedené opery Attila a Nabucco od Guiseppa Verdiho. S naším nastudováním opery Nabucco dokonce letos v prosinci pojedeme zpívat do Košic. Představení je plánováno ve sportovní aréně pro 8 000 lidí. A z premiér bych doporučil Dalibora od Bedřicha Smetany (premiéra 12. prosince), dále Straku zlodějku od Gioacchino Rossiniho (s ní pojedeme dokonce i do Německa) a na konci sezóny bude Tosca od Giacoma Pucciniho. A v říjnu bude mít premiéru operetní a muzikálový koncert. Také může být velmi zajímavá komická opereta od F. von Suppého Boccaccio.

14. Jaké je Vaši životní krédo?

VZ: Člověk by se neměl nikdy vzdávat. Měl by dál jít za svým cílem, za tím, o čem je přesvědčen, že je správné.

Děkuji za rozhovor.

Když si povídáte s panem Vladislavem Zápražným, jakoby čas a prostor přestal existovat a vy se náhle ocitli v hudební fantazii. A není proto náhodou, že pan Vladislav Zápražný byl už po třikrát v širší nominaci na cenu Thálie, a to za Rigoletta od Guiseppa Verdiho, za hraběte Almagu v slavné Figarově svatbě od W.A. Mozarta a teď naposledy za roli Jaga v Otellovi v Divadle J.K.Tyla v Plzni rovněž od G. Verdiho. A tak nezbyvá, než mu jen držet pěsti, aby i do jeho domu vlétla cena Thálie, neboť tam prostě taky patří.

Jaroslava Zaccpalová

V letní sezóně 2008 Vladislav Zápražný vystoupil na "open-air" festivalech na 20 místech Německa v roli Nabucca. Zde se připravuje na vystoupení v Norimberku.

POČTENÍČKO

PODZIM

„Podzim je moudrý a opatrný, nepřichází rázem jako léto nebo zima, nýbrž se mnohými ohlašuje předzvěstmi ...“ Tak charakterizuje

toto roční období spisovatel J. Vrba, velký cititel, znalec a pozorovatel přírody. Své prožitky, poznání a zkušenosti získané ve funkcích lesníka, mysliveckého hospodáře, poslůze i odborného učitele, vydal v mnoha obsáhlém literárním díle. Jedním z nich jsou právě roční období se strohými názvy – Jaro, Léto, Podzim, Zima. Jeho morální zásadou nebyla jen tolerantní povinnost člověka k člověku, ale i člověka ke zvířatům, k rostlinám, k přírodě a zemi samotné. „Neboť se vším tím jsme spjatí těsněji než si myslíme,“ učil své žáky a kolegy. Je již známou a trvalou skutečností, že v každém roce má každé roční období svá specifika, své odlišnosti, vrtochy i svá překvapení. Tyto jsou pak vhodnými náměty v sousedských rozpravách a vzpomínáních a srovnávání toho letošního podzimu s léty minulými – „kdy ani brambory nebylo možné sklídit pro trvalé deště, kdy bylo nutné při okrajování řepy shrnout z nakupených hromad vrstvu sněhu ...“ a tak podobně. Čím starší pamětníci, tím bohatší, náročnější zážitky a vzpomínky na rozmáry přírody. Proto také chtěl bych dodat k úvodnímu citátu J. Vrby – podzim je moudrý a opatrný, ale dovede být také přející a štědrý. Vždyť po půlročním jarním a letním snažení, cílevědomé práci a starostech, dovede nadělit zemědělcům, zahradníkům, sadařům, vinařům, myslivcům, rybářům, včelařům aj. – profesionálům i amatérům, nadílku úrody všech přírodních produktů nutných k životu, k ekonomickému zhodnocení, tedy k přežití. Štědrá a pestrá barevnost podzimu je pak darem i potěšením pro všechny vnímavé, pozorné a smířené s během času v jeho koloběhu. Nahlédneme-li do kalendáře významných dnů, zjistíme, že i podzim dává dostatek příležitostí k zamyšlení nad jeho obsahem. Tak například první říjen – je Světovým dnem vegetariánství, Dnem cyklistiky, je Mezinárodním dnem seniorů, Mezinárodním dnem lékařů a také Mezinárodním dnem hudby. Pátý říjen je Mezinárodním dnem učitelů, 15. října pak oslavíme Světový den venkovských žen a dvacátého října, na Den stromů, můžeme se jít pokochat barevnou krásou listů před jejich spadnutím.

Seniorem, vedle letitého člověka, může být i věrný pes, kočka, kůň či jiný tvor, stejně tak to může být i strom s výstižným přívlastkem. Tak se například můžeme setkat s názvy – Král smrků, Lipová alej Dr. Riegra, Hromův dub, Lípa Dr. E.Beneše, či jen s prostým označením Památný strom. K takovýmto stromům se pak tradují a uchovávají pověsti podložené tragickými a jinými významnými událostmi.

V naší obci máme Lípu Dr. E.Beneše /1945/, Lipovou alej Dr. Riegra /1937/. Nedaleko západní hranice našeho katastru v kat.území Mor.Loděnice (dnes Bohuňovice), za železniční tratí Olomouc – Štěpánov, v remízku akátí a jiných dřevin, stojí majestátný dub – senior. Od minulého roku 2007 je označen náležitou tabulí – PAMÁTNÝ STROM. Je to dub letní, Querebus robur, lidově nazýván křemelák. Stojí na hrázi bývalého Nového loděnického rybníka, který zabíral plochu cca 100 ha. Jeho vystavba, provozní a udržovací práce byly zajišťovány od roku 1577 robotní povinnostmi loděnických a hlušovických poddaných. Podle dobové fotografie stávaly na hrázi (nad lovištěm) původně dva duby. Oba stály v blízké vzdálenosti od obytné budovy stálého hlídače – hrázného, který vedle strážní povinnosti zabezpečoval, regulaci odtoku vody, potřebnou výši hladiny rybníka. Proto lze předpokládat, že tyto stromy byly vysázeny dodatečně po postavení budovy. Odhadovaná výška dubu je 30m, obvodová míra v pařezové výši činí 6m.

Z těchto skutečností lze předpokládat jeho stáří na 300 – 350 roků. Právem mu proto náleží důstojný titul STROM SENIOR. Jen stěží bychom hledali v této lokalitě strom podobných rozměrů, věku i historické hodnoty. Ano, jistě zajímavá by byla jeho zpověď a vzpomínání na dobu a poměry, kdy byl sazenicí, pružným prutem, bujným doubkem, statným stromem dnešních rozměrů. Proto dnes po právu je monumentem velikosti, důstojnosti, odolnosti, houževnatosti, vytrvalosti, krásy i záduchivé mlčenlivosti. Kolik bouří, víchřů, mrazů a jiných nepohod musel překonat, aby s každým jarem mohl vítat čápy, volavky, vlaštovky, budníčky a všechny ostatní, kterým mohl nabídnout svou korunu k rodinné pohodě a spokojenosti. Kolikrát mohl nahlédnout do umně spletených hnízd a být svědkem nově se rodícího života. Mnohokrát byl svědkem a účastníkem radostných i smutných událostí ve skromném obydlí rybáře a hrázného, které chránil a střežil. Kolikrát se nakláněl nad dětskou kolébkou, aby svou písní pomohl uspat a upokojit novou radost a naději, kolikrát doprovázel děti do školy, aby je v pozdních odpoledních hodinách mohl zase vítat doma. S jakým uspokojením mohl skýtat svým chráněncům svůj stín k zaslouženému odpočinku po jejich celodenní práci. Mnohokrát byl svědkem tragických událostí a nezdarů při výlovech, pytlácké zlovůli, chovatelských neúspěchů a živelných katastrof, tak i rozloučení se svými chráněnci na jejich poslední cestě. To vše jsou prožité události denního prostého života, kterých byl účastníkem, aby dnes byl jejich pamětníkem, svědkem a kronikářem. Proto je PAMÁTNÝM STROMEM.

A za toto všechno jeho úctyhodné bytí se mu lidé dnešní doby také odměnili. Necitlivá, nelitostná ruka zapálila v jeho blízkosti, pod jeho korunou, hromadu gumového a jiného odpadu. Tento čin jistě mu k životu neprospěje. Byla to nezalost, ledabylost se snahou rychle uklidit a zahladit nepořádek? Byla to zlovůle s necitlivostí – vandalství! V každém případě je to trestuhodný čin – zločin na přírodě.

Zdeněk Malének

3/2008